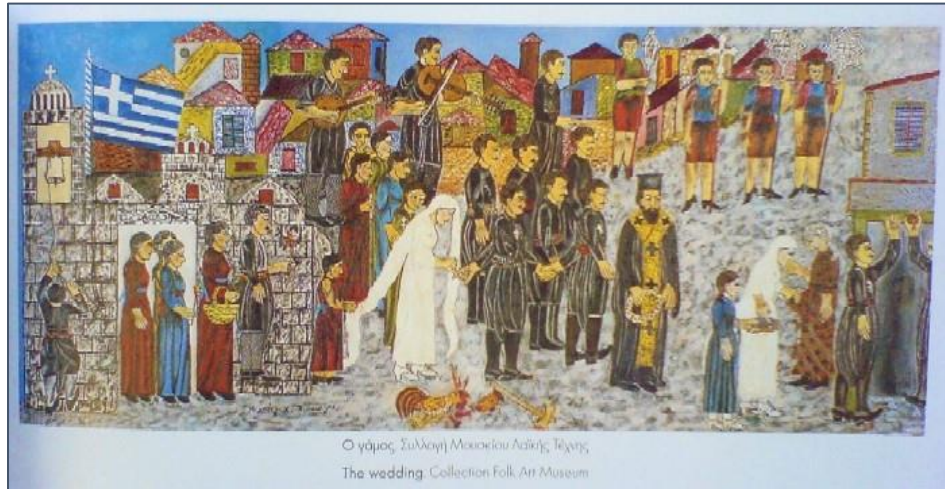

Σελίδες από ένα αρχαίο ημερολόγιο: Ένας παραδοσιακός κυπριακός γάμος

27 Ιανουαρίου 1948

Αγαπητό μου ημερολόγιο,

Η ώρα πήγε πέντε. Το λαούτο μου κι εγώ ξεκινήσαμε για τον γάμο του Γιάννη και της Μαρίνας. Με το που έφτασα στο πατρικό του γαμπρού, αντίκρισα ένα ομορφοστολισμένο σπίτι. Όλο το χωριό ήταν μαζεμένο εκεί. Ίσα που κατάφερα να περάσω με τόσο πολύ κόσμο. Εκεί με περίμενε ο Ζήνωνας με το βιολί του. Με το που αρχίσαμε τις πενιές, έγινε το αδιαχώρητο.

Αμέσως μόλις ήρθε ο γαμπρός, τα δυνατά χειροκροτήματα του κόσμου σκέπασαν τις μελωδίες μας. Ο γαμπρός ήταν πραγματικά ένας λεβέντης. Η χαρά και η συγκίνηση σκέπασαν τον χώρο.

Όταν ο κόσμος μπήκε στην εκκλησία, βρήκαμε χρόνο να ξεκουραστούμε λιγάκι. Μέχρι να πιούμε δυο κρασάκια με τον Ζήνωνα, οι προσκεκλημένοι άρχισαν να καταφτάνουν με τα δώρα τους. Άλλοι έφεραν ψωμιά, άλλοι χαλλούμια ή ό,τι άλλο είχαν στο σπίτι τους. Οι χρυσοχέρες του χωριού πρόσφεραν τα πανέμορφα κεντήματά τους στο ζευγάρι.

Έπειτα σφάξανε τον κόκορα για να φέρει καλοτυχία στο ζευγάρι και να στεριώσει ο γάμος. Πήραμε κι εμείς θέση στην πίστα, που ήταν το αλώνι του χωριού. Οι πενιές και τα τραγούδια έπαιρναν κι έφερναν όλοι το βράδυ. Ο κόσμος το ευχαριστήθηκε πραγματικά.

Οι χορδές του βιολιού του Ζήνωνα άρχισαν σιγά-σιγά να χαλαρώνουν από την πολλή ώρα που παίζαμε. Ευτυχώς ο κόσμος κουράστηκε και πήρε σιγά-σιγά να φεύγει για το σπίτι του. Γύρω στις τέσσερις τα χαράματα φύγαμε κι εμείς, εξαντλημένοι μα ικανοποιημένοι.

Αγαπητό μου ημερολόγιο, αυτός ήταν ένας γάμος που δεν θα ξεχάσω ποτέ!

Δημήτρης Λαπηθιώτης